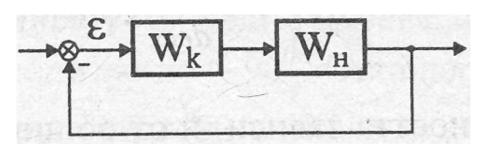
В САУ, която се състои само от функционално необходими елементи (служещи за реализация на принципа на управление), макар че се намаляват грешките в сравнение със случая без управление, обикновено не се достигат желаните показатели на качеството. Това се обяснява с противоречивия характер на изискванията (например за точност и устойчивост).

Когато устойчивостта и качеството не могат да бъдат осигурени чрез подбор на параметрите на функционално необходимите елементи, задачата се решава чрез добавяне на *коригиращи звена*.

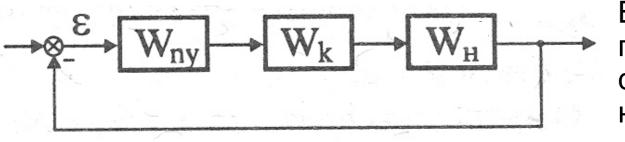
1. Последователна корекция – структурна схема.

Корекцията се нарича последователна, когато коригиращото звено $W_{_{\rm K}}(p)$ е включено последователно към неизменната част $W_{_{\rm H}}(p)$ на системата:

ПФ на отворената система е:

$$W(p) = W_{\scriptscriptstyle K}(p)W_{\scriptscriptstyle H}(p)$$

Видът на общата предавателна функция W(p) не се променя.

2. Интегрална корекция.

Въвеждането на интегриращо звено последователно на неизменната част на статическа САУ:

- прави системата астатическа;
- **подобрява точността** в установен режим;
- влошава качеството на ПП, като увеличава $t_{\rm n}$
- $v_{
 m p}$
- може да **влоши устойчивостта** наклонът при $\omega_{\rm cp}$ става $-40~{\rm dB/dec},~(\varphi(\omega_{\rm cp})\approx -180^{\circ}),~\Rightarrow$ САУ е или с малък запас, или неустойчива. Колебателността на ПП се увеличава, времетраенето на ПП също: $(t_{\rm p}=\frac{\beta\pi}{\omega},~\beta\in[1\div4])$

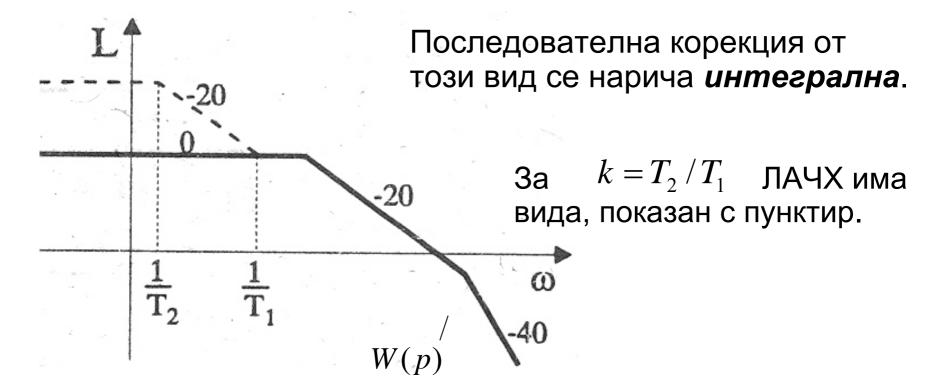
$$t_{\rm p}^*>t_{\rm p}$$
 на ПП се увели пп също:

$$W(p) = \frac{k_o}{(T_{o1}p+1)(T_{o2}p+1)}$$

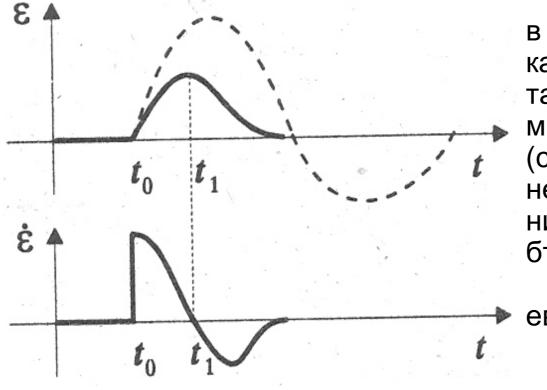
$$W^*(p) = \frac{k_o}{p(T_{o1}p+1)(T_{o2}p+1)}$$

Ако ПП на некоригираната САУ е задоволителен и е желателно да се подобри само точността в установен режим, трябва *да се коригира* (увеличи) ЛАЧХ само в НЧ диапазон. Използва се коригиращо звено от вида:

$$W_{K}(p) = k \frac{T_{1}p+1}{T_{2}p+1}; \quad T_{2} > T_{1}; k > 1.$$

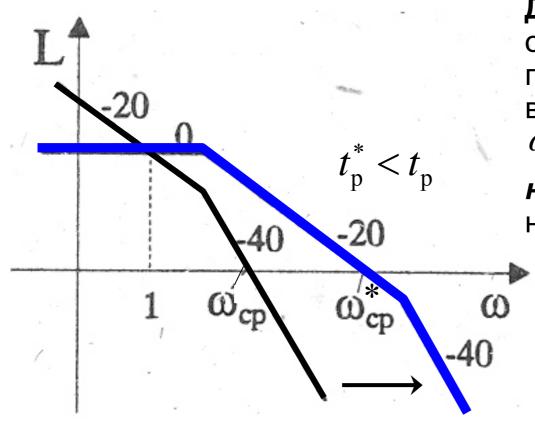
Диференциална корекция - въвежда се производната на грешката $\dot{\mathcal{E}}(t)$ в управляващия закон. Когато грешката $\mathcal{E}(t)$ в момента t_0 започва да нараства (кривата с пунктир), в началото тя ще йма малки стойности. Ако управлението е пропорционално само на $\varepsilon(t)$, то също ще бъде незначително в началото и реакцията на САУ ще закъснее. Ако в управлението има член, пропорционален на $\dot{\mathcal{E}}(t)$, той ще има големи стойности още при започване на промяната. Съответната съставка

в управлението ще предизвика промяна в изхода. В резултат $\varepsilon(t)$ няма да нарастне много. А́ко $\mathcal{E}(t)$ намалява (след t_1), то $\dot{\mathcal{E}}(t) < 0$ и нейната съставка в управлението ще противодейства на бързото намаляване на $\varepsilon(t)$, → може да предотврати

евентуални колебания.

(а) Диференциращото звено не трябва да се използва самостоятелно за формиране на управлението (Д – регулатор) или като коригиращо звено, включено последователно на неизменната част. То намалява усилването при ниските честоти, ⇒ влошава точността в установен режим.

Д - звеното завърта ЛАЧХ около точката L(1) като променя наклоните за всички честоти с $+20\,\mathrm{dB/dec}$. ω_{cp} се измества надясно, \Longrightarrow намалява времетраенето на ПП - $t_{\mathrm{n}}^* < t_{\mathrm{n}}$;

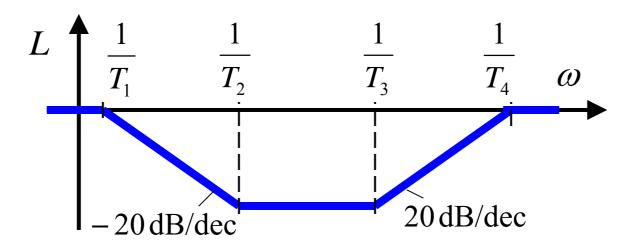
Д - звеното намалява усилването при ниските честоти, т.е., *влошава точноства* в установен режим.

- (б) Диференциращото в комбинация с пропорционално звено, т.е., като форсиращо звено, се използва за последователна корекция (аналогия с **ПД** регулатор).
- (в) Ако точността на САУ е задоволителна, но е нужно да се подобри ПП, трябва *да се коригира ЛАЧХ в СЧ диапазон*. Използва се *реален* ПД регулатор с апериодично баластно звено:

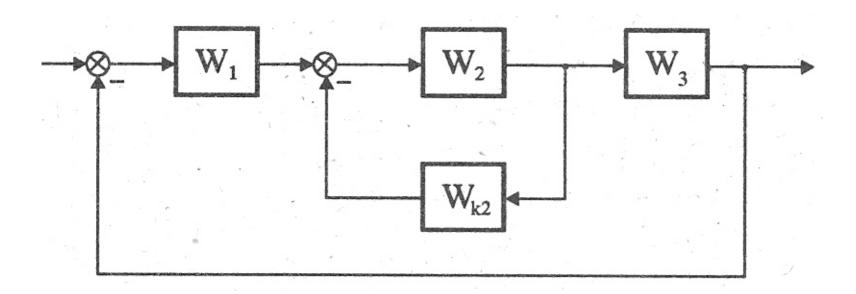
4. Интегро-диференциална корекция – комбинация от разгледаните два вида корекции. Реализира се чрез последователно коригиращо звено с ПФ:

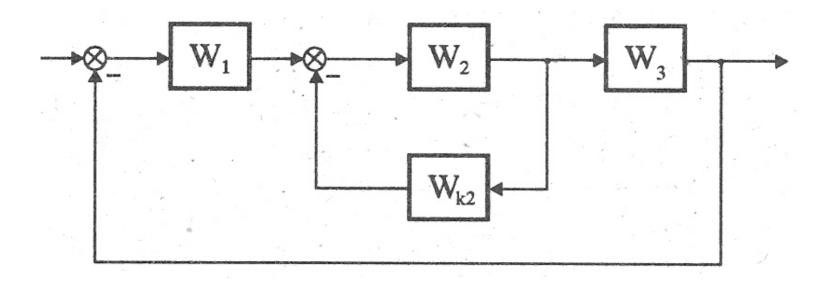
$$W_{\kappa}(p) = \frac{(T_2 p + 1)(T_3 p + 1)}{(T_1 p + 1)(T_4 p + 1)}; \qquad T_1 > T_2 > T_3 > T_4.$$

1. Паралелна корекция – структурна схема.

Корекцията се нарича " $\mathit{паралелнa}$ ", когато коригиращото звено $W_{\kappa 2}(p)$ е включено като отрицателна обратна връзка към едно или няколко звена от неизменната част на отворената система.

ПФ на неизменната част е:

$$W_{H}(p) = W_{1}(p)W_{2}(p)W_{3}(p)$$

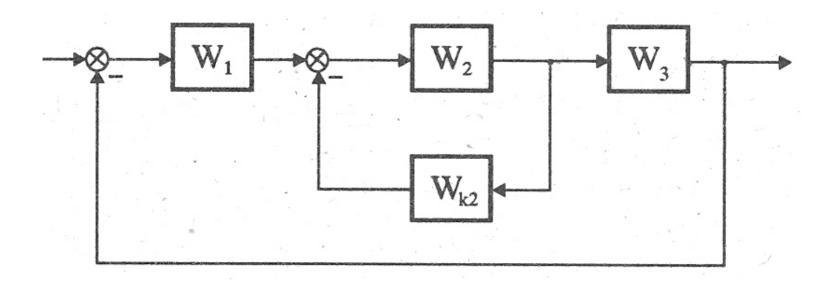
ПФ на звеното, обхванато от коригиращата ООВ е:

$$W_{o6}(p); W_{o6}(p) = W_2(p)$$

ПФ на отворената САУ е:

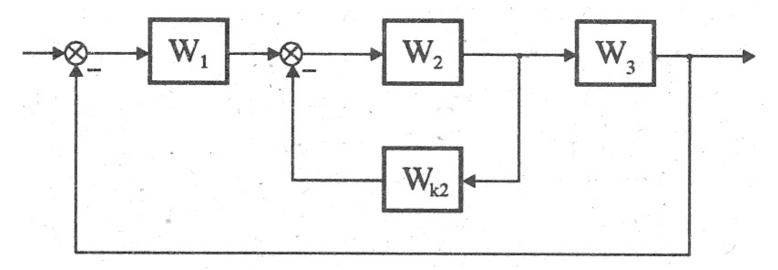
$$W(p) = W_1(p) \frac{W_{\text{of}}(p)}{1 + W_{\text{of}}(p)W_{\text{k2}}(p)} W_3(p) = \frac{W_{\text{H}}(p)}{1 + W_{\text{of}}(p)W_{\text{k2}}(p)}$$

<u> 25. Паралелна корекция на САУ</u>

Еквивалентната ПФ $W_{\rm ekg}(p)$ на обхванатата част, заедно с коригиращото звено е:

$$W_{\text{ekb}}(p) = \frac{W_{\text{of}}(p)}{1 + W_{\text{of}}(p)W_{\text{k2}}(p)}.$$

Когато обхванатото звено е с голям коефициент на пропорционалност, т.е., $W_{\rm of}(p)W_{\rm K2}(p)>>1$, следва че:

$$W_{\rm ekb}(p) = \frac{W_{\rm of}(p)}{1 + W_{\rm of}(p)W_{\rm k2}(p)} \approx \frac{W_{\rm of}(p)}{W_{\rm of}(p)W_{\rm k2}(p)} \approx \frac{1}{W_{\rm k2}(p)}$$

Характеристиките на тази част от системата практически не зависят от обхванатото звено, а само от коригиращото.

Обхващането на елемент с нестабилни характеристики с ОВ намалява влиянието на тази нестабилност върху свойствата на системата.

2. Примери за влиянието на обратните връзки

Разглеждат се два типа коригиращи ОВ: твърди и гъвкави.

(а) Твърди обратни връзки

- не съдържат диференциращи или интегриращи звена;
- оказват влияние както върху ПП, така и върху установения режим на работа;
- променят параметрите и/или типа на звеното;
- примери:

Нека с най-простата твърда отрицателна обратна връзка

- пропорционално звено ($W_{_{\rm \tiny K},2}(p) = k_{_{\rm \tiny OR}}$) се обхване:
 - 1) интегриращо звено ($W_{of}(p) = \frac{k}{p}$);
 - 2) апериодично звено ($W_{\rm of}(p) = \frac{p}{Tp+1}$).

1) Интегриращо звено –
$$W_{ob}(p) = \frac{k}{p}$$
 $(W_{k2}(p) = k_{ob}).$

$$W_{\text{ekb}}(p) = \frac{\frac{k}{p}}{1 + \frac{k}{p}k_{\text{oB}}} = \frac{k}{p + k.k_{\text{oB}}} = \frac{\frac{1}{k_{\text{oB}}}}{\frac{1}{k.k_{\text{oB}}}} = \frac{k_{\text{a}}}{T_{\text{a}}p + 1},$$

където
$$k_{\rm a} = 1/k_{\rm ob}; \quad T_{\rm a} = 1/(k.k_{\rm ob}).$$

В този случай твърдата ОВ променя типа на звеното.

2) Апериодично звено –
$$W_{\text{of}}(p) = \frac{k}{Tp+1}$$
 $(W_{\text{к2}}(p) = k_{\text{ob}}).$

$$W_{\text{\tiny ekb}}(p) = \frac{\frac{k}{Tp+1}}{1 + \frac{k}{Tp+1}k_{\text{\tiny OB}}} = \frac{k}{Tp+1 + k.k_{\text{\tiny OB}}} = \frac{\frac{k}{1 + k.k_{\text{\tiny OB}}}}{\frac{T}{1 + k.k_{\text{\tiny OB}}}p + 1} = \frac{k_{\text{\tiny a}}}{T_{\text{\tiny a}}p + 1},$$

където
$$k_{\rm a}=k/(1+k.k_{_{\rm OB}});$$
 $T_{\rm a}=T/(1+k.k_{_{\rm OB}}).$

В този случай твърдата ОВ *не променя типа на звеното*, но *променя параметрите* му.

Твърдите ОВ могат да се използват за целенасочена промяна на параметри (или на тип и параметри) на отделни звена.

Например при операционните усилватели те се използват за разширяване на честотния диапазон, в който сигналът се усилва равномерно.

Нека като модел на операционен усилвател се приеме апериодично звено с параметри:

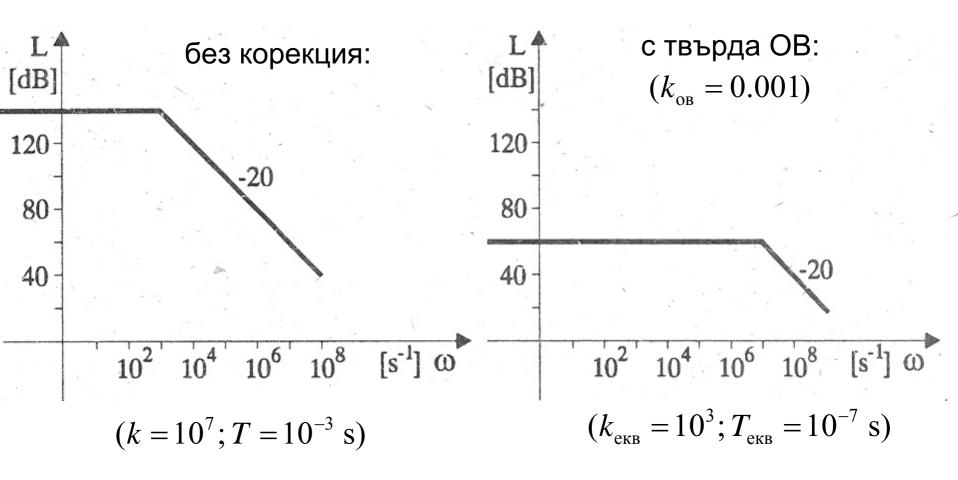
$$k = 10^7$$
; $T = 10^{-3}$ s.

Обхващането му с ООВ $k_{_{\mathrm{OB}}}=0.001$ води до параметри:

$$k_{\text{ekb}} = 10^3$$
; $T_{\text{ekb}} = 10^{-7} \text{ s.}$

$$(k_{ekb} = k/(1+k.k_{ob}); T_{ekb} = T/(1+k.k_{ob}))$$

<u> 25. Паралелна корекция на САУ</u>

От новата ЛАЧХ се вижда, че честотната лента се разширява с 4 декади, за сметка на коефициента на усилване.

<u> 25. Паралелна корекция на САУ</u>

(б) Гъвкави обратни връзки

- съдържат диференциращи звена:

$$(W_{K2}(p) = k_{OB}p; \frac{k_{OB}p}{T_{OB}p+1})$$

- действат само в преходния режим, като обикновено променят само времеконстантата;
- примери:

Нека с гъвкава отрицателна обратна връзка – идеално диференциращо звено ($W_{\kappa 2}(p) = k_{_{\mathrm{OB}}}p$) се обхване:

- 1) интегриращо звено ($W_{ob}(p) = \frac{k}{p}$);
- 2) апериодично звено ($W_{o6}(p) = \frac{p}{Tp+1}$).

1) Интегриращо звено –
$$W_{ob}(p) = \frac{k}{p}$$
 $(W_{k2}(p) = k_{ob}p)$.

$$W_{\text{ekb}}(p) = \frac{\frac{k}{p}}{1 + \frac{k}{p} k_{\text{ob}} p} = \frac{k}{p(1 + k.k_{\text{ob}})} = \frac{k_{\text{ekb}}}{p} = \frac{1}{T_{\text{ekb}} p},$$

където
$$k_{\text{екв}} = k/(1+k.k_{\text{ов}});$$
 $T_{\text{екв}} = 1/k_{\text{екв}} = (1+k.k_{\text{ов}})/k$.

В този случай гъвкавата ОВ променя само параметрите на звеното $(T_{\rm ekg})$.

<u>25. Паралелна корекция на САУ</u>

2) Апериодично звено –
$$W_{\text{of}}(p) = \frac{k}{Tp+1}$$
 $(W_{\text{k2}}(p) = k_{\text{ob}}p)$.

$$W_{\text{\tiny ekb}}(p) = \frac{\frac{k}{Tp+1}}{1+\frac{k}{Tp+1}k_{\text{\tiny ob}}p} = \frac{\frac{k}{Tp+1}}{\frac{Tp+1+k.k_{\text{\tiny ob}}p}{Tp+1}} = \frac{k}{(T+k.k_{\text{\tiny ob}})p+1} = \frac{k_{\text{\tiny ekb}}}{T_{\text{\tiny ekb}}p+1},$$

където
$$k_{\text{екв}} = k;$$
 $T_{\text{екв}} = T + k.k_{\text{ов}}.$

В този случай гъвкавата ОВ *променя само параметрите на звеното* $(T_{\rm ekg})$.